

Succes for det nye paradigme kræver fuld afsløring af Russiagate's britiske "karakter".

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 4. april 2019

Under gennemgang af de vigtigste begivenheder i ugen kom Helga Zepp-LaRouche gentagne gange tilbage til den uforenelige opsplitning mellem den imperialistiske natur af det kollapsende system, som driver verden mod krig, og det nye paradigme, der over de sidste halvtreds år er blevet bragt i fokus af Lyndon LaRouche. Dette kan ses tydeligt i NATO's leder Stoltenbergs pro-krigsaktiviteter, i hans bestræbelser på at få Trump til at angribe Rusland og Kina – hvilket Trump ikke gjorde – og senere hans tågetale til Kongressen, som blev modtaget entusiastisk af depraverede kongresmedlemmer; i modsætning til talrige tegn på øget samarbejde indenfor den nye 4-magts-konstellation: for eksempel fremskridtene for Bælte- og Vejinitiativet, præsident Xis seneste besøg i Italien og Putins kommende besøg der, samt i samarbejdet i rummet, herunder at Trump genoptager en Måne-Mars-mission for USA.

For at uddybe pegede Helga på flere ironiske sammenstillinger: Trump der arbejder for en handelsaftale med Kina, mens krigspartiet i USA optrapper sit pres mod Kina; opfordringen fra den franske finansminister LeMaire til at Europa bliver

det "nye imperium", mens EU står over for en række eksistentielle kriser, fra Brexit til faldende produktionstal, der netop er blevet udgivet i Tyskland, og håbløst bankerotte finansielle institutioner.

Alt imens anti-Trump-kupmagerne fortsætter deres bestræbelser på at fjerne præsidenten med uendelige undersøgelser, understregede Helga betydningen af at afsløre den britiske karakter bag Russiagate som det mest effektive middel til at tydeliggøre denne kamp, og til at bringe flere borgere ind i organisationsprocessen.

Klare udsigter lyser op i rummet, alt imens menneskehedens fjender holder fast ved farlige konflikter

Den 2. april (EIRNS) – Aktuelle begivenheder giver forventning om smukke fremskridt inden for banebrydende videnskab – rumforskning og fusionsenergi – og også fortsatte eksempler på den ånd af internationalt samarbejde, der kræves for at nå dem. Men samtidig trues dette prospekt af opblussende konflikt, og endog krig, af neokonservative, neoliberale og "neo-menneskeagtige" aktivister, der handler på vegne af den døde gamle orden med britisk monetarisme og geopolitik. For eksempel mødes repræsentanter for NATO-landene i denne uge i Washington, D.C., i anledning af 70-års jubilæet, og deres ledende dagsorden er indtil videre at lægge planer om at gå til angreb på Rusland.

Baggrunden for dette udfoldende drama, som vil bestemme menneskehedens fremtid, måske i århundreder fremover, er erindringen om Lyndon LaRouches ånd, som indgyder frygt i de britiske imperialistiske leders hjerter (hvis de da har noget), såsom skribenterne ved *The Times of London* – og indgyder mod i sjælen og samvittigheden hos alle mennesker med god vilje, som var bekendt med LaRouches livsmission.

På månen er landingsmodulet Chang'e-4 og månebilens Yutu-2 i dag vågnet igen efter deres to ugers 'måne-nat', og er tilbage på arbejde. Yutu-2-månebilens har allerede overskredet sin levetid på tre 'måne-dage', men fungerer stadig pænt. Billeder er på vej tilbage til Jorden, og en af Yutu-2's opgaver er angiveligt at opsamle data om alderen på en nærliggende klippeformation. Dette bidrager til mængden af viden og teknologi, der er nødvendig for at opfylde menneskehedens 'uomgængelige udenjordiske mission' (extraterrestrial imperative). I begyndelsen af denne uge vil tre amerikanske astronauter endvidere træne til den internationale rumstation på 'Yuri Gagarin Cosmonaut Training Center' i Rusland.

Det mest spændende i denne uge er Det Kinesiske Videnskabsakademis annoncering af planerne om et nyt fusionsforskningscenter, som vil have integrerede faciliteter til forskellige undersøgelser, herunder magnetisk indeslutning (af plasma, red.) og en 'tokamak' (en fusionsreaktortype, red.) Der er fastlagt en tidsplan for at kunne opbygge fusionskraftværker inden år 2050, og det vil naturligvis kaste gode bidrag af sig til fremdrift af rumfartøjer.

Modstil i kontrast til dette positive perspektiv den konfliktfremmende virksomhed, der fortsat pågår, for at sætte USA op imod Rusland og Kina, og at få USA til at skeje ud og angribe naboer i Sydamerika, og det er tydeligt, at faren er til stede. Drejebogen er det gamle, trætte britiske 'great game', med skabelsen af geopolitiske fælder. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg er i Det Hvide Hus i dag og taler i morgen i Kongressen ved en fælles session, der

traditionelt er forbeholdt stats- og regeringschefer. I går talte Stoltenberg i Bruxelles om et voldsomt anti-russisk fokus for NATO-mødet. "På torsdag vil vi begynde med at drøfte NATO's relationer med Rusland. Rusland fortsætter med at overtræde INF-traktaten ... Rusland fortsætter med at trodse vores opfordring til at vende tilbage til overholdelse af INF-traktaten, og tiden løber ud. NATO er også bekymret over Ruslands mønster af aggressiv adfærd over for Ukraine og Georgien. .." og så videre.

Ekkoer af samme linje kommer fra den neokonservative flok indenfor præsident Donald Trumps egen regering med hensyn til Venezuela lige nu, samt angreb på Kina over Bælte- og Vejinitiativet i Central- og Sydamerika. Vi vil undersøge de mennesker, der presser på med den britiske politiske dagsorden, og afsløre dem og deres kriminelle udgangspunkt for det amerikanske folk, som elsker Præsident Trump, i væsentlig grad på grund af hans engagement for verdensfreden.

I de kommende uger, mens vi nærmer os mindehøjtideligheden til juni for Lyndon LaRouches liv, er det tid til at mange amerikanere og verdensborgere kan fås til at tilslutte sig LaRouche ved at tilføje deres navne til appellen for hans frifindelse, og ved at arbejde sammen med os for at sikre, at Lins vision om et nyt paradigme for menneskeheden bliver til virkelighed.

Luxembourg tilslutter sig

Bæltet og Vejen; 'en stor historie'

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Kinas {Global Times} udgav søndag den 31. marts en klumme af Hu Weijia om Luxembourg og Bælte- og Vejinitiativet med titlen "Hvorfor Luxembourgs godkendelse af BVI er en stor historie"; selvom den erkendte, at aftalen mellem Kina og Luxembourg underskrevet i sidste uge blev overskygget af den i Italien ugen før.

"Luxembourg ligger langt bag Italien med hensyn til økonomisk størrelse, men den lille nation er et knudepunkt for finansielle institutioner, som opererer på tværs af grænserne på det europæiske marked, "skrev Hu. "Det er eurozonens førende finanscenter og verdens næststørste fondsmarked "[efter London]. Luxembourg var også den første europæiske nation til at deltage i den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbank (AIIB). "Luxembourg kan måske tjene som et pragmatisk brohoved til samarbejde mellem BVI og Europa", sagde klummen. Den antydede, at Kina og Luxembourg kunne samarbejde om at "lindre gældsproblemer" for lande langs BVI.

Yang Jiechi opdaterer BVI's storværk; 40 statsledere deltager i Bælte- og Vejforum

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Statssekretær Yang Jiechi skitserede den 29. marts i et interview til {People's Daily} de overordnede fordele ved Bælte- og Vejinitiativet (BVI) efter seks år. Han påpegede især, at det er bygget på ideen om

en ny type forhold mellem nationer, et forhold baseret på gensidig respekt, rådføring, inddragelse og gensidig fordel snarere end konfrontation. BVI er også tilpasset de forskellige udviklingsplaner for de deltagende lande og med overordnet retning af FN's 2030 Agenda for Bæredygtig Udvikling. Det har øget global tilslutning og leveret frugtbare resultater ved at forbedre folks liv i de deltagende nationer.

Yang sagde, at i år vil Bælte- og Vejforum for Internationalt samarbejde samle repræsentanter fra over 100 lande, herunder 40 statsoverhoveder og regeringsledere, der har bekræftet deltagelse. Ved forummet den 14.-15. maj, 2017 deltog 29 stats- og regeringschefer. Forummet vil omfatte åbningsceremonien, en rundbordsdiskussion for ledere, et møde på højt niveau, tematiske fora, en CEO-konference og bilaterale begivenheder. Det andet forum forventes at producere et komplet sortiment af resultater, sagde Yang, herunder regeringssamarbejdsaftaler og konkrete samarbejdsprojekter, der involverer deltagelse fra erhvervslivet. Det vil også opmuntre til trilateralt samarbejde og tilskynde til samarbejde mellem deltagende lande på tredjelandenenes markeder.

Yang påpegede, at som følge af BVI har nogle lande nu deres første motorveje eller moderne jernbaner, og mange har set en ende på deres vedvarende mangel på strøm. Gennem BVI har Kasakhstan nu adgang til Stillehavet gennem Liangyungang. Og takket være godstogtransporter mellem Kina og Europa er kinesiske virksomheder, der opererer i Duisburg, Tyskland, steget fra 40 i 2014 til mere end 100, og jernbanetjenesterne har skabt mere end 6.000 job der. Piraeus' havn i Grækenland gik fra en 93. plads i global containertrafik i 2010, til en 36. plads. Havnen beskæftiger omkring 10 kinesiske medarbejdere, men 3.000 grækere og har indirekte skabt mere end 10.000 lokale job.

Kinesiske investeringer i Egypten har gjort det til verdens

tredjestørste producent af glasfiber. Og de 82 samarbejdsparker bygget under BVI's regi i værtslande har skabt omkring 300.000 arbejdspladser i disse lande. Det kommende Bælte- og Vejforum vil bidrage til at konsolidere disse gevinster, sagde Yang. Han talte også pænt til dem, der har kritiseret BVI, og kalder disse kritikere "fordomsfulde". Dette viser tydeligvis en mangel på objektivitet og retfærdighedsforståelse for Bælte- og Vejinitiativet. Det er en misforståelse, fejlbedømmelse, og ligefrem fordomme, "sagde Yang. "Bæltet og Vejen er åbent, inkluderende og gennemsigtigt. Det spiller ikke geopolitiske spil. Det engagerer sig ikke i udelukkelsen af små eksklusive kredse. "Han afviste også forestillingen om, at det skaber en "gældsfulde" for deltagende nationer. "Hidtil har intet deltagende land stået overfor en gældskrise – tværtimod har mange lande kunne undslippe 'den manglende udviklingsfulde', " sagde han. Yang gav et interview samme dag til flere medier om forummet – den fulde engelske udskrift heraf blev offentliggjort den 30. marts af Xinhua på http://www.xinhuanet.com/english/2019-03/30/c_137936638.htm
[WCJ]

**'Russiagate' sammenbrud
afslører de britiske
gerningsmænd:**

Gør det af med dem, så menneskeheden kan gå til det nye paradigme

Schiller Instituttets internationale webcast den 28. marts, 2019 med Helga Zepp-LaRouche

Frigivelsen af den særlige anklager Muellers rapport, hvori han blev tvunget til at indrømme, at der ikke var tegn på at præsident Trump eller hans kampagnestab samarbejdede med Rusland, og intet bevis for at anklage ham for obstruktion fører til spørgsmålet, hvem stod bag det, og hvorfor? Dette må forfølges, som rep. Nunes meddelte, at han planlægger at gøre, og som Trump selv i sine tweets i sidste uge har gjort klart skal gøres; Trumps tweets identificerede den britiske rolle i lanceringen af Russiagate for at forhindre et bedre forhold mellem USA og Rusland og Kina. Frigivelsen af rapporten har åbnet op for 'regnskabet's time'.

Det fremgår klart af anti-Trump-styrkernes reaktion, at de ikke vil stoppe. Helga Zepp-LaRouche pegede på optrapningen mod Venezuelas regering som 'en fortsættelse af kuppet mod Trump i 'en ny forklædning'.

Reorganiseringen af den geopolitiske institution, Komitéen om den Nuværende Fare – Kina, er et andet eksempel på samme hensigt.

Men hun tilføjede, at dette ikke vil stoppe fremkomsten af det nye paradigme, som den kinesiske præsident Xi Jinpings tur til Europa i denne uge viser. Italienerne trodsede de bankerotte diktatorer 'in spe" i EU, og Macron, der underskrev talrige aftaler med Xi, og Merkel blev tvunget til at erkende, at momentum er på Kinas side.

Hun konkluderede med at sige, at eftersom Lyndon LaRouches

livsværk bliver realiseret i og med fremgangen for det nye paradigme, ville hans frifindelse give et afgørende skub til at bringe USA ind i mobiliseringen for at virkeliggøre menneskehedens fælles interesser.

Regnskabets time er kommet: Trump er blevet frifundet; frifind nu LaRouche.

Den 26. marts (EIRNS) – Det er en form for jordskælv, der fejer hen over USA, mens realiteten af hele 'Russiagate'-operationen mod præsident Donald Trump synker ind: Der er intet i det, der har aldrig været noget i det, og dette var lige så meget en operation rettet imod det amerikanske folk som imod præsident Trump selv.

Vrede kommentatorer spørger: "Slutter det her"? Bliver de ansvarlige nødt til at bøde for deres forbrydelser? "Andre siger, at er "tiden er inde til at gøre op" med medierne, mod Obama-demokraterne og – med langt større præcision – med det britiske efterretningsapparat, der startede hele operationen i første omgang. Dette er en pointe, som Trump selv understreger i sine tweets: at briterne lancerede operationen for at forhindre ham i at etablere et fredeligt samarbejde med Rusland og Kina.

Men der er en endnu dybere betydning i de forandringer, der slippes løs i USA og globalt, i og med at Muellers "Russiagate"-fupnummer nu smelter ned. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, bemærkede om dette spørgsmål

i dag:

Nu kan vi virkelig få Verden bragt i orden, på den måde som EIR-grundlægger Lyndon LaRouche dedikerede sit liv til at opnå, udtalte Zepp-LaRouche. Særlig anklager Robert Muellers Russiagate-operation viste sig at være en stor 'vindfrikadelle', og der vil komme flere jordskælv i de kommende uger, især hvis man ser på de store fremskridt i Bælte- og Vejinitiativet som følge af Xi Jinpings tur til Italien og Europa. Nu er det, som mange i medierne har indset, tid til at tage bestik af situationen, men for at sikre at det sker, må kampen for frifindelse af Lyndon LaRouche være i centrum.

Det skyldes, at det er det samme apparat bag Russiagate, som var ansvarlig for fængslingen af Lyndon LaRouche, udtalte Helga Zepp-LaRouche. "Det apparat der gik efter hr. LaRouche gjorde utrolig skader på USA og verden ved at bagvaske ham på en sådan måde, at folk blev helt blinde for de muligheder, som hans ideer indebærer for verden og menneskehedens fremtid".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Jeg tror at der, til trods for de vidunderlige ting som Kina gør, virkelig mangler en dybde i diskussionen hvad angår videnskabelige og kulturelle ideer; et aspekt som hr. LaRouche bragte op. Det er som om man tog Beethoven og fjernede ham fra musikken – det ville ikke være det samme. Og hvis man ville fjerne Schiller fra poesien, ville det heller ikke være det samme."

Zepp-LaRouche understregede også de bemærkninger, der blev postet i går af den tidligere amerikanske militære efterretningsofficer og sikkerhedsanalytiker oberst Pat Lang (pensioneret), der skrev, at, på grund af Russiagate, er "en stor mulighed for at forbedre forholdet til atommagten Rusland gået tabt." Lang sagde desuden, at "kun over-nationalistiske galninge som Brennan og Clapper og uvidende fanatikere som Bolton og Pompeo kan forestille sig, at en forbedring af forholdet til et land, der er i stand til at destruere én

selv, ikke skulle være en god ide.”

Til hvilket Zepp-LaRouche tilføjede: “Det er min opfattelse, at vi skal have den tilgang at frigøre Trump fra disse elementer, samt at påpege at de gør det modsatte af, hvad Trumps udtrykkelige hensigter er”, herunder at have gode arbejdsrelationer med Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping.

Zepp-LaRouche fortsatte:

“Den eneste måde at slippe ud af dette rod på er at samarbejde indenfor et nyt paradigme: Luk handelskløften ved at have ‘joint-ventures’, få amerikanske virksomheder til at samarbejde med kinesiske firmaer, f.eks. i forbindelse med opbygning af Afrika. Folk er nødt til at tænke anderledes. Hvis vi ikke overvinder geopolitikken, vil verden eksplodere, og den risiko er tydeligvis stadig tilstede.

“Det amerikanske folk bliver nødt til at indse, at Trump er en utrolig præsident. Han har modstået en af de største sammensværgelser, og nu står demokraterne og andre tilbage uden ‘noget på’: de er sammensvorne, der har fejlet, de er fuldstændigt miskrediterede. For at opnå en firemagts-aftale, som den der er blevet foreslået af LaRouche, har Trump-præsidentskabet brug for et godt forhold til Rusland og Kina, for hvis man erklærer disse lande for fjender, konkurrenter og rivaler, vil man aldrig få en firemagts-aftale.

“Så Trump er altså stadig præsident, og hans politik på dette område bør følges; og hvis der i hans kabinet er medlemmer, der modsiger ham, så skal han indsætte bedre folk på deres pladser.”

Zepp-LaRouche afsluttede med følgende perspektiv:

“Vi er nødt til at bevare et helt optimistisk syn. Historien er ikke uendelig; historien er ikke en sæbeopera, hvor man har den ene episode efter den anden, men der er visse afgørende

punkter, hvor der skal forandres, skiftes til et nyt gear, gå videre til et nyt plateau – ellers vil man gå til i det gamle rod. Og den eneste måde at komme ud af dette rod på er at gå fuldt ud med på hr. LaRouches ideer; og det betyder, at folk skal befri sig fra alt det smuds, der er kastet på ham. Det skal der ryddes op i nu. Bare tænk på den chokeffekt, det ville have over hele verden, hvis LaRouche skulle blive rensset: alt ville falde på plads. Der er visse flanker, selv i en tilsyneladende umulig situation, som man kan bruge til at afhjælpe problemet på et højere niveau.”

Frifindelse kan nu ændre alt

Den 25. marts (EIRNS) – Præsident Donald Trump kaldte korrekt “de retslige” begivenheder i den forløbne weekend for sin frifindelse, og det kan nu føre til meget dybtgående ændringer af den nationale og globale situation, der var ved at blive ekstremt farlig. Præsidentens personlige advokat, Rudy Giuliani, talte straks om at komme til “navnet på den person, der startede dette”. Vi ved, at den nu eksploderede “Russiagate” blev startet fra British General Communications Headquarters (GCHQ) signalefterretninger og MI6’s oversøiske efterretningstjeneste i 2015, et netværk der drives af Sir Richard Dearlove og Sir Andrew Wood; Præsidenten og hans advokat ved, at angrebet var britisk. Derfor vil en målrettet modforskning, der ledes fra Det Hvide Hus, sprænge det amerikansk-britiske “særlige forhold” og det Britiske Imperiums krigs- og koldkrigspolitik. Det ville afslutte den geopolitiske krigskonfrontationspolitik, som London har trukket Trump ind i gennem ubønhørlig, McCarthy-agtig “Russiagating” på skamfuld vis, anført på stedet af ledende

Demokrater – de nye, sande “neo-konservative”.

Præsident Trump kunne forholdsvis blive meget friere til at føre den politik, som han har talt for, men er blevet forhindret i at udføre, og samarbejde med andre stormagter – især Rusland og Kina – for fred. Og måske endda for udviklingen af tidligere krigshærgede regioner. Det bedste er, at dette pludselige skifte er startet lige så internationalt, som det nye paradigme for økonomiske og videnskabelige fremskridt, der er indbegrebet af Kinas Bælte- og Vejinitiativ fra store infrastrukturprojekter, som breder sig i Asien, Afrika og Latinamerika, og nu i Europa med den nye aftale mellem Italien og Kina.

Men LaRouche-bevægelsen – som først sporede dette skændige angreb på præsidentskabet til britisk efterretningstjeneste og bragte denne afgørende sandhed frem – må føre an med disse ændringer. Ikke alene har den kæmpet for de økonomiske forandringer til at gøre det muligt, begyndende med Glass/Steagall-bankseparation og hamiltonisk nationalkredit, samt for videnskabelige gennembrud i atomkraft og rumforskning snarere end “grøn” radikal pessimisme.

Mere om sagens kerne: Retsforfølgningen og mediernes forfølgelse af Lyndon LaRouche og hans bevægelse etablerede et USA med tre årtiers afindustrialisering, kulturel demoralisering og krig. De fratog USA det økonomiske og strategiske lederskab, som LaRouche repræsenterede med hensyn til de økonomiske sammenbrud han forudså så præcist, og berøvede dem for de store projekter og videnskabelige fremskridt han udarbejdede til så mange regioner i verden. Og dem der organiserede angrebene på ham var netop de bevægelser, som hans bevægelse nu har afsløret igen i “Russiagate” – britisk efterretningstjeneste, som frygtede hans trussel mod den kongelige families “øko-fascisme”; Anglofile her som Henry Kissinger, som i officielle organer krævede LaRouches retsforfølgning; Wall Street-bankfolk; frem for alt de nationale liberale medier. LaRouche må nu frifindes, som

påkrævet af en national underskriftindsamling, for at frifinde og frigøre landet til hans ideer. Og det er Præsident Trump, der kunne være fri til at rense LaRouche og frigøre sig selv til at handle, som han havde til hensigt i Det Hvide Hus.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, der talte til dem der organiserede denne indsats i dag, sagde: "Det må naturligvis føre til briterne. Ved Trump og Giuliani og disse folk, at det var den britiske efterretningstjeneste? Det kan du være 100% sikker på, at de gør. Men det er tydeligvis helt klart op til os at fremskynde denne kampagne, og den bedste måde at gøre det på, er at presse på for Lys frifindelse, for, som vi mange gange har sagt, det var nøjagtigt det samme apparat, der nu er taget i at udføre et kupforsøg mod USA's præsident – og mislykkes med det – som var bag retsforfølgelsen af Lyn og hans medarbejdere, og som stod bag mørklægningen af 11. september. Og disse mennesker skal stilles for retten, og Lyn skal også frifindes: Fordi så længe der er denne tilstand af, at der var nogen som helst legitimitet for hvad der blev gjort mod Lyn, vil folk være forhindret i at få adgang til hans ideer."

Italiens samarbejde med Den Nye Silkevej viser Europa vejen mod fremtiden

Af Helga Zepp-LaRouche den 23. marts 2019

Den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Italien, hvor en hensigtserklæring underskrives mellem de to lande om at

samarbejde om udbygningen af Den Nye Silkevej, var en magtfuld demonstration af, at der også kan finde en begejstrende og positiv politisk udvikling sted. Den nye form for samarbejde og genoplivning af den antikke silkevej bringer ikke kun enorme økonomiske fordele til Italien såsom udbygning af havne, modernisering af infrastrukturen, nye investeringer inden for et bredt spektrum af industrianlæg. Et samarbejde åbner også store muligheder for eksport til Kina og fælles investeringer i tredjelande; fordi landet med sin fordelagtige geografiske placering i Sydeuropa og ved Middelhavet kan udgøre en port mellem Asien og Europa. Og ikke mindst kan Italien være et brohoved for samarbejdet om industrialiseringen af Afrika.

Man skulle tro, at dette ville udgøre det vigtigste tema blandt alle nyheder. Overhovedet ikke; for forholdet til Kina er lige for tiden det afgørende spørgsmål inden for europæisk politik. De fleste i Italien lige fra den EU-venlige præsident Mattarella, koalitionspartierne og store dele af oppositionen anerkender de enorme muligheder, som den kinesiske "vækstkultur" har, som Mattarella benævnte det under sin pressekonference med Xi Jinping. Mens det af EU's nedskæringspolitik hårdt plagede Italien glædede sig over mulighederne, så ringede man med alarmklokkerne i "de øvrige store EU-stater og i USA", sådan som det lød på T-Online. Silkevejen er Kinas trojanske hest, den bringer ingen økonomiske fordele, Italiens samarbejde med den vil ødelægge landets ry over hele verden – sådan lød det fra John Boltons nære medarbejder Garret Marquis, en talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd; den giver "Kinas røveriske hensigter" et skær af legitimitet.

Listen af giftige argumenter fra den geopolitiske lejr lader sig sagtens forlænge yderligere. Og de, der atter og atter gentog denne anti-kinesiske linje, afslørede dermed sig selv som bevidste eller manipulerede fortalere for den angloamerikanske nykonservative elite. Direktøren for den

nationale amerikanske sikkerhedstjeneste, Dan Coats, har for nyligt ligesom Pence, Pompeo og Bolton betegnet Kina og Rusland som de vigtigste sikkerhedspolitiske trusler mod USA, hvorved militæret og efterretningseliten øjensynligt forsøger at "inddæmme" præsident Trumps forsøg på en positiv Kina-politik, sådan som det hedder på nykonservativt-nytysk.

Bag denne, her i den nyere tid forstærkede anti-kinesiske propaganda i USA, men også i Europa, gemmer sig konflikten mellem det nyliberale systems gamle mønster, hvis kræfter ubetinget søger at fastholde den gængse geopolitik, og på den anden side det nye mønster, som Kina har indført med det nye udenrigspolitiske koncept om et samarbejde mellem suveræne nationer til gensidig fordel. Og selv om de tiltagende spændinger i forholdet mellem Amerika og Rusland afgjort kan danne grundlag for de største bekymringer, så hævder flere folk fra baglandet, at den største strategiske konflikt udgøres af forholdet mellem USA og Kina. Det drejer sig her om den berømte "Thukydid-fælde": Hvordan vil den hidtidigt dominerende magt, altså USA, forholde sig til en anden magts opstigning? Tolv gange i historien er det kommet til krig, medens den opstigende magt fortrængte den første fire gange uden krig.

Den kinesiske regering har i over fem år med sit silkevejs-initiativ sat et helt nyt koncept for indbyrdes strategiske forhold på den internationale dagsorden, som skal overvinde geopolitikken og erstatte den med præsident Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Denne nye model, der rigtignok afgjort varetager kinesiske interesser, giver til gengæld også de nu 123 samarbejdende stater hidtil uopnåelige fordele. Modellen har ganske enkelt vist sig som mere fordelagtig. I stedet for at henvise disse stater til en geopolitisk stedfortræder-status, har den medført virkelige fremskridt i Afrika, Asien og Sydamerika og endda blandt de 13 europæiske stater, der indtil videre har underskrevet lignende hensigtserklæringer, som nu Italien. Den har frembragt

forbedret infrastruktur, investeringer i industri og landbrug, samarbejdsplaner om videnskab og teknologi og udveksling af kultur.

EU reagerer på sin side voldsomt spaltet: På den ene side betegner EU – som så at sige juniorpartner i det anglo-amerikanske imperium – i sin netop offentliggjorte “tipunkts-handlingsplan” Kina som en “systemisk rival”, der gør propaganda for “alternative styreformer”. Og på den anden side ønsker det ikke at gå glip af de økonomiske fordele ved samarbejdet med Kina. Præsident Macron, der ikke har haft den store succes med sine planer om reformering af EU, og ikke er særligt vellidt af sin egen befolkning, roste dette EU-papir før sit møde med Xi Jinping og sagde, at dette opråb var nødvendigt, og at tiden for den europæiske naivitet var forbi, hvor Kina kunne udnytte den europæiske splittelse.

Her lyder den italienske finansminister Trias synspunkter meget mere målbevidste, idet han peger på de “forbløffende mange” områder, hvor Italien kan gøre brug af sin ekspertise inden for silkevejs-initiativet: Maskinkonstruktion, logistik, rådgivning, effektivitetsstudier, design, ingeniørkunst, sikkerhed, finans, og forsikring. Tria fortsætter: “Italien nyder også godt af en strategisk, geografisk position blandt de nuværende og fremtidige rammebetingelser for handelen mellem Østen og Vesten og Afrika. Med sin beliggenhed ved Middelhavet råder Italien over den næststørste industrikapacitet i Europa, er førende inden for den teknologiske innovation og godt forsynet med veludviklede havne og jernbanenet. Disse egenskaber gør Italien til den ideelle sydlige portal for det europæiske kontinent og for handelsruterne mellem Europa og Kina.”

Den selvbevidsthed og erkendelse af mulighederne, der kommer til udtryk i disse ord fra Trias side, står i kras modsætning til opfattelsen af Kina som en trussel. Interessant nok kommer oppositionen mod Kina netop fra de samme kredse, der stadig i 2001 gik kraftigt ind for at få Kina optaget i

Verdenshandelsorganisationen, WTO, øjensynligt i den tro, at dette automatisk ville føre til, at kineserne overtog den vestlige model med dets liberale demokrati.

I stedet for blot at affærdige Kina som et "rivaliserende system" og hænge fast i den egentlig ret arrogante opfattelse, at den vestlige demokratiske model må være den eneste standard for en god regering i hele verden, så ville det være mere meningsfuldt at overveje kriterierne for et systems succes. Faktum er, at Kina har løftet sin egen befolknings levestandard enormt i de sidste 40 år, at det nu i nogle år for første gang har tilbudt udviklingslandene en chance for at overvinde deres underudvikling, at det løste krisen i Asien og derefter krisen i 2008 væsentligt bedre end Vesten og at det har frembragt en udviklingsoptimisme i sin egen befolkning, som er helt forsvundet i Vesten.

Og dermed viser Kina, at det i modsætning til Kristendommen og Islam ikke er spor interesseret i at omvende andre kulturkredse til sin egen filosofi, men udtrykkeligt anerkender suverænitetetsprincipper og accepterer andre staters sociale modeller. Påstanden om, at Kina spalter Europa sigte efter at tage opmærksomheden væk fra det ubeskrivelige Brexit-teater, væk fra ønsket om at sætte militæret ind mod De gule Veste i Frankrig og væk fra den allerede dybe kløft i Europa mellem øst og vest og syd og nord.

Tværtimod: Dersom Tyskland og Frankrig ville følge Italiens eksempel om at samarbejde med Kina, ikke blot i de bilaterale forhold, men først og fremmest i industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien, så ville dette være den eneste måde, hvorved Europa kunne overvinde sin indre splittelse og finde frem til en fælles mission, noget, der fuldstændigt mangler nu.

I stedet for at opbygge sin egen geopolitiske bastion imod Kina, Rusland og USA, sådan som Macron har foreslået i sine allerede forkastede planer, så ville et forenet Europa af nært samarbejdende fædrelande, der sammen med Kina selv er med til at udforme "den fælles menneskeheds fremtid" være den bedste

mulighed for også at styrke de kræfter i USA, der ønsker at undgå "Thukydid-fælden".

Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti har i disse dage påpeget, at visionen om Den Nye Silkevej, altså om et globalt udviklingsprogram for at overvinde fattigdommen og underudviklingen, blev foreslået allerede i begyndelsen af 90-erne af den amerikanske "visionær" Lyndon LaRouche. Rent faktisk skete det allerede midt i 70-erne. Nu om dage, og dette burde stå klart for ethvert tænkende menneske, eksisterer der kun to alternativer: Enten forsøger Vesten at undertrykke Asiens og udviklingssektorens opstigning, hvilket vil medføre en tredje verdenskrig med indsats af termonukleære våben, eller også lykkes det at udvikle et nyt mønster for samarbejde. Det er på den allerhøjeste tid at lytte til "Lyndon LaRouches vise ord", sådan som Mexikos tidligere præsident López Portillo i sin tid udtrykte det.

Dersom EU ikke er i stand til at frembringe et nyt syn på Den Nye Silkevejs muligheder inden det kommende topmøde mellem EU og Kina den 9. april, så vil kortene til valgene til Europaparlamentet den 24.-26. maj kunne forventes blandet på en ny måde.

Et revolutionært øjeblik – Mueller fandt intet, alt imens det 'Nye Paradigme' tager form

Den 24. marts (EIRNS) – Tidens relativitet bliver tydeligt demonstreret af det accelererende tempo af udviklinger i

verden over de seneste dage. I tider som disse skærpes den fælles menneskelige bevidsthed og følsomhed, idet både de fælles antagelser om 'the powers that be' knuses, og at virkelig nye ideer, der er baseret på menneskets kreativitet, kommer indenfor vores rækkevidde.

Statsadvokat Barr offentliggjorde i dag et fire-siders dokument, der opsummerede den endelige rapport, som den særlige anklager Robert Mueller forelagde fredag. Mueller fandt absolut intet, der indikerede at præsidenten eller nogen i hans familie eller hans administration skulle have samarbejdet med Rusland. Intet. Mueller viste sig at være den slange han altid har været ved at hævde, at han ikke kunne nå frem til en afgørelse om "obstruktion", idet han overlod det til justitsministeren og hans stedfortræder, der straks sagde, at der ikke var tegn på obstruktion. En fuldstændig analyse af statsadvokatens rapport og den undergravende virksomhed, som de kriminelle i Obamas justitsministerium og deres neokonservative allierede har udført i årevis, på vegne af den britiske efterretningstjeneste, for at vælte den valgte amerikanske præsident, følger nedenfor. Husk på, at præsident Trump for bare en uge siden 'retweetede' en anklage om, at hele Russiagate fupnummeret var "designet til dels for at hjælpe Storbritannien mod russisk indflydelse ved at lokke USA til at tage en hård linje imod dem." Dette er en kendsgerning, der selvfølgelig blev dokumenteret af LaRouche-bevægelsen fra starten af.

Denne historiske begivenhed er blot en af mange i de sidste 48 timer fra fredag til søndag:

- Italien, en af verdens største økonomier og det historiske centrum for den europæiske renæssance, sluttede sig til den Nye Silkevej under Xi Jinpings besøg, på trods af hysterisk modstand fra dinosaurerne i EU's bureaukrati i Bruxelles. Arrangementet fulgte blot

få dage efter det i fællesskab af MoviSol og Lombardiet afholdte forum i Milano, hvor lederen af regeringens 'Kina taskforce', Michele Geraci, og Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, i fællesskab talte om den verdenshistoriske karakter af denne udvikling.

- Den britiske regering sank ned i totalt kaos, da fristen for Brexit hurtigt nærmer sig uden nogen løsning i syne.
- I Frankrig indkaldte Macron hæren efter 19 uger med de Gule Vestes demonstrationer.
- Præsident Donald Trump tilsidesatte offentligt sanktioner mod Kina og Nordkorea, der blev pålagt 24 timer tidligere af hans finansministerium, sanktioner der blev støttet stærkt af hans nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton. Trump meddelte, at holdet der forhandler en aftale med Kina vil tage til Beijing på næste torsdag den 28. marts.
- Officielle repræsentanter for USA, Rusland og Kina mødtes i Washington, D.C. for at planlægge en vej frem for tilbagetrækning af udenlandske tropper fra Afghanistan, en af de 'uendelige krige', som Trump har svoret at bringe til afslutning. Indtil nu har disse bestræbelser været standset af anti-Rusland og anti-Kina-kampagnerne, der føres af de neokonservative og Demokraterne.

Fornuftens kræfter er på vej, men imperiet vil ikke godvilligt lade sig gå i glemsel. Høgene i militæret optrapper deres provokationer mod både Rusland og Kina, alt imens de med det yderste af neglene stopper eller i det mindste forhæler Trumps indsats for at afslutte de koloniale krige, der blev lanceret af Bush og Obama. Vores børn bliver misbrugt, og forledes til at fordømme videnskab og fremskridt, og endog at fordømme det at få børn, under forklædning af 'the New Green Deal'. Det finansielle system vakler på afgrundens rand, idet en vending af 'afkastkurven' (yield curve) (også i de sidste 48 timer!) har sendt kuldegysninger ned langs rygraden af 'herrerne' på Wall Street og City of London. Demokraterne og deres følgesvende blandt de neokonservative i det republikanske parti er i febrilt hastværk for at fabrikere nye måder at bringe USA's præsident til fald på, lige præcist det tidspunkt hvor han med det amerikanske folks aktive opbakning kan handle på LaRouches program for at redde nationen og sætte verden på en kurs imod et nyt paradigme. Det betyder at slutte sig til den Nye Silkevej; at indkalde, sammen med Rusland, Kina og Indien, til en Ny Bretton Woods-konference for at etablere et nyt verdensomspændende finanssystem baseret på Glass-Steagall, nationalbanksystem, for at skabe kredit til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur og genoprette amerikansk atom- og fusionsenergiudvikling og vores engang storartede system til rumforskning gennem internationalt samarbejde på frontlinjerne for den menneskelige viden.

Dette er tiden til handling. Mobiliseringen af alle nationers borgere til at handle på opfordringen til at frifinde LaRouche fremkalder følelsen af håb i dem, og optimisme for virkelige løsninger, og for at overvinde årtierne med påført pessimisme i et samfund, der drukner i narkotika, pornografi, krige og nedskæringer. Find glæde i dette potentiale for menneskeheden.

Italien og Kina underskriver banebrydende hensigtserklæring om Bælte- og Vejinitiativet.

Den 23. marts (EIRNS) – Italien og Kina har underskrevet den berømte hensigtserklæring, aftalememorandum, om Bælte- og Vej-samarbejde i dag, sammen med 10 økonomiske aftaler og 18 institutionelle aftaler. Erklæringen er en milepæl, og studeres angiveligt allerede af andre lande, der ønsker at følge Italien. Hensigtserklæringen siger indledningsvis, at “parterne vil arbejde sammen inden for Bælte- og Vejinitiativet (BRI) for at omsætte gensidigt supplerende styrker til fordel for praktisk samarbejde og bæredygtig vækst, der understøtter synergierne mellem Bælte og Vejinitiativet og prioriteterne i investeringsplanen for Europa og de trans-europæiske netværk, under hensyntagen til drøftelserne i EU-Kina-forbindelses-plattformen.”

Med hensigtserklæringen er Italien den første store industriøkonomi, der slutter sig til Bæltet & Vejen, som kinesiske medier stolt understreger. Underskrivelsen af aftalememorandumet fandt sted på trods af det transatlantiske pres og åben fjendtlighed fra Italiens “partnere” i EU. Den italienske minister for Økonomisk Udvikling, Luigi Di Maio, som skrev under sammen med sin kollega, He Lifeng, formand for den Nationale Udviklings og Reformkommission, erklærede, at “i dag er for os en meget vigtig dag, hvor “made in Italy” vinder – de italienske firmaer vinder. Vi tog et skridt for at hjælpe vores økonomi med at vokse. Italien kom først med Kina.”

De økonomiske aftaler omfatter: Et strategisk partnerskab mellem den italienske Cassa Depositi e Prestiti og Bank of China til finansiering af italienske virksomheder i Kina; En hensigtserklæring mellem det italienske olieselskab ENI og Bank of China om udforskninger i Kina; Ansaldo Energia underskrev to aftaler, hvoraf den ene gik ud på at udvikle gasturbiner med UGTC og en anden turbineforsyning til Shanghai Electric og Benxi Steel; havnemyndighederne i Trieste og Geneve indgik en aftale med konstruktionsgiganten CCCC. Cassa Depositi og naturgas-forsynings-selskabet Snam underskrev en aftale med Silkevej-fonden om investeringer langs Silkevejen; Instituttet for udenrigshandel indgik en aftale med Suning for skabe en platform til fremme af den italienske livsstil i Kina; og Danieli Group underskrev en kontrakt med China Camc Engineering om opførelse af et stålværk i Aserbajdsjan. De institutionelle aftaler, udover hensigtserklæringen om BRI-samarbejdet, omfatter samarbejde om innovative iværksætterprojekter og elektronisk handel, samt samarbejde mellem de to rumagenturer, landbrug og kultur, sundhed og medier.

Lyndon LaRouches ånd kæmper videre

Den 21. marts (EIRNS) – Den kinesiske præsident Xi Jinping og hans kone Peng Liyuan skulle ankomme til Rom torsdag aften på statsbesøget i Italien den 22.-23. marts; med ham følger en delegation på 500, inklusive 200 kinesiske forretningsfolk. Som Schiller Institutets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde tidligere i dag, vil det tilsvarende italienske hold

sandsynligvis være betydeligt større end det kinesiske; de involverede store tal peger på betydningen af de spørgsmål, der skal forhandles, herunder samarbejde i tredjelande; det historiske kinesisk-italienske memorandum om Bæltet og Vejen, som var emnet for den, i fællesskab mellem MoviSol og Lombardiet, afholdte konference i Milano 13. marts; dette omfatter også udviklingen af Sicilien, hvor Xi Jinping vil gøre sit andet stop i Italien efter Rom

De af London kontrollerede modstandsfraktioner forventede aldrig helt noget i denne stil, og de er stadig langt fra at kunne dæmme op for det; de forventede konsekvenser giver allerede genlyd over hele verden. I Tyskland lagde transportministeriet efter en ubehagelig pressehetz afstand til BVDSI, Forbundsforeningen for det tyske Silkevejsinitiativ, som er en sammenslutning af små og mellemstore virksomheder (Mittelstand), der ønsker at samarbejde med Kina og Silkevejen. Men Østrigs transportminister reagerede på rapporten om det italiensk-kinesiske memorandum ved at erklære, at Østrig var det første europæiske land til at underskrive et lignende.

De kulturelle og civilisatoriske konsekvenser er, som Zepp-LaRouche gjorde opmærksom på i Milano, endog langt dybere.

Nu "bør man være opmærksom på", at en så vidtrækkende udvikling, som endog rækker længere, nemlig til det verdensomspændende Bælte- og Vejinitiativ, som blev lanceret af Xi Jinpings Kina i 2013, skylder dets oprindelse til visdommen, modet, og det klare afslag på at acceptere et nederlag, af en mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., der døde den 12. februar. I 1988 fremsatte LaRouche forslaget om 'den Europæiske produktive Trekant – Paris-Berlin-Wien', som en avenue af kombineret højteknologisk udvikling for Europa efter afslutningen af Warszawa-pagten, hvilket han stort set var alene om at have forudset fem år tidligere.

Den 'Produktive Trekant' var ikke umiddelbar selvindlysende

sund fornuft. Det var en ny og kreativ opfindelse, der stammede fra dybden af LaRouches oprindelige opdagelser i økonomi; og han og hans kone hjalp til med at udforme pædagogiske værktøjer for at forklare det for deres medarbejdere og andre. Den 'Produktive Trekant' var den egentlige oprindelse til LaRouches 'Eurasiske Landbro' eller designet af 'Den nye Silkevej'.

Ikke så snart havde LaRouche lanceret idéen om den 'Produktive Trekant', før han blev sendt i føderalt fængsel i fem år på falske anklager. Mindre folk ville have accepteret det som et nederlag, men LaRouche kæmpede utrætteligt videre fra fængslet, mens hans kone ledede en kampagne for denne ide over hele verden.

På den tid var det dog 'ikke den vej, der skulle tages'. I stedet for den kombinerede udvikling af Øst og Vest, for hvilken LaRouche kæmpede så glimrende, ødelagde Margaret Thatcher, George H.W. Bush og François Mitterrand den tidligere Warszawa-pagt med spekulative udskejelser, samtidig med at også Vesten blev bragt til katastrofe.

Kæmpede LaRouche-parret og tabte? Sådan forekom det på tidspunktet – og indtil for nylig. Nu, i retrospekt, står det klart, at 'nederlaget' kun var midlertidigt. De kæmpede videre uanset hvad, og de vandt til sidst.

Nu er det op til os at kæmpe videre i samme ånd for de ideer, kampagner og store projekter, som LaRouche har efterladt til os. En anden af disse er at besejre det britiske kupforsøg mod USA's forfatning og præsidentskab. I den forbindelse gør nylige afsløringer det klart, at den britiske 'Russiagate'-operation mod præsident Donald Trump er en udløber af det britiske og Obamas' fascistiske kup i Ukraine i 2014, som Lyndon LaRouche bekæmpede og uophørligt fordømte fra dag 1. Fakta, som nu kommer frem i lyset, hjælper os med at knuse dette kup.

**POLITISK ORIENTERING den 21.
marts 2019:
Italien bliver bindeled
mellem Kina og Europa –
Europa og Afrika.
Brexitdrama fortsætter.**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Afskrift: Mens
neokonservative forsøger at
inddæmme Trump,
peger udvikling i Italien på**

vejen til det nye paradigme. Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. marts 2019

Her er begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast:

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og præsident. I dag skriver vi den 15. marts, »idus martiae.« Der sker meget i Italien og der tales om »idus martiae« og Julius Cæsar. Italienerne satser stærkt på at arbejde med Kina. Helga, du deltog i denne uge i en meget betydningsfuld konference med repræsentation fra den kommercielle sektor i Italien, men også fra regeringen. Jeg synes vi skal starte der, fordi dette har givet anledning til en fortsat panik blandt unilaterale, geopolitiske kræfter i Den Europæiske Union, der forsøger at holde Kina ude. Så hvad laver italienerne? Hvad er det, der foregår?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Som du måske ved, kommer præsident Xi Jinping på officielt besøg i Italien den 22. og 23., altså i næste uge. Det er kommet frem, at italienerne og kineserne i anledning af dette besøg vil underskrive en hensigtserklæring (MoU) om at samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet (BRI). Dette har forårsaget stor uro; Financial Times flippede ud, Garrett Marcus – som på en eller anden måde står [USA's nationale sikkerhedsrådgiver John] Bolton nær i Det Hvide Hus – sagde i hovedtræk, at italienerne absolut ingen gavn vil have af dette, og at det vil ødelægge deres image i verden i meget lang tid fremover. Så det kom temmelig rettidigt, at vi

havde denne begivenhed i Milano, som var en begivenhed arrangeret i fællesskab mellem Movisol, som er Movimento Solidarita – LaRouchebevægelsens italienske søsterorganisation, ledt an af Liliana Gorini – og regionen Lombardiet. Emnet var netop Italiens samarbejde med Bælte og Vej Initiativet. Arrangementet havde længe været planlagt, så det er helt tilfældigt, at det fandt sted lige før Xi Jinpings statsbesøg.

Den første taler ved denne begivenhed var Michele Geraci, som er ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling, og han er en person, der ved meget om Kina, hvor han i ti år virkede som professor. Han er nu leder af den italienske regerings ekspertgruppe angående Kina. Han gav en præsentation, hvor han nedtonede postyret omkring denne hensigtserklæring ved at gøre opmærksom på, at den ikke vil ændre noget; den vil ikke ændre Italiens alliance med NATO eller EU. Den betyder blot, at Italien vil få øgede eksportmuligheder på det hurtigst voksende økonomiske marked i verden, som udgøres af Kina. Italien prøver udelukkende at indhente det forsømte i forhold til andre europæiske lande, som Tyskland og Frankrig, der allerede har meget mere handel med Kina. Så han gav et meget roligt og optimistisk billede af, hvordan dette vil gavne udviklingen af havnene Trieste, Genova, Palermo – samt udviklingen af anden infrastruktur. Han sagde, at det ikke betyder, at Italien opgiver andre projekter, fordi disse alle er nye investeringer. Kineserne vil bygge nye kajpladser i nogle af disse havne, så kineserne investerer i ny-etableringer, som vil øge den italienske økonomis produktivitet; der er altså ingen grund til at være bekymret. Så efter min mening var det meget informativt.

Efterfølgende holdt jeg en tale, hvor jeg i hovedtræk sagde, at alt dette foregår i en større sammenhæng, fordi det, der sker, tydeligvis er, at den kinesiske regering forsøger at skabe et nyt paradigme, som Xi Jinping altid kalder »et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden« eller

»menneskeheds skæbnefællesskab« (□□□□□□□□ – red.). Og de forsøger at opbygge et nyt sæt internationale relationer, som vil overvinde geopolitik. Jeg nævnte det faktum, at der historisk findes 16 tilfælde, hvor en sekundær magt ville overtage den hidtidigt dominerende magts rolle, at det i 12 tilfælde førte til krig, og at det i 4 tilfælde betød, at den anden magt trådte i stedet for den første magt og overgik den uden krig. Jeg understregede det faktum, at den kinesiske regering og især Xi Jinping har gjort det klart adskillige gange, at det ikke er intentionen at erstatte USA's dominerende rolle i verden, og at de naturligvis heller ikke vil have en krig; men at de tilbyder en helt ny måde at relatere til hinanden på, som grunder på hensyntagen til den andens suveræniteten, på hensyntagen til forskellen mellem de sociale systemer, og på simpelthen at samarbejde på win-win basis.

Jeg udpegede følgende bemærkelsesværdige fænomen; efter Xi Jinping for omkring fire år siden annoncerede Bælte og Vej Initiativet i september 2013 i Kasakhstan, har dette verdens største infrastrukturprogram udviklet sig meget hurtigt. Nu er der 112 lande, der har forskellige grader af samarbejde og yderligere 30-40 internationale institutioner. I omkring fire år skrev de vestlige medier og de store tænketanke nærmest intet derom; de forbigik det eller lod som om, at dette verdens største infrastrukturprojekt ikke var til. Derefter, efter omkring fire år, begyndte alle medier og alle tænketanke på en tydeligvis koordineret måde pludselig et angreb mod Kina, hvor det udlagde BRI som ren kinesisk imperialisme: kineserne forsøger bare at få landene ind i gældsfælden; det er et autoritært system. I en vis forstand er det meget klart, at dette er en geopolitisk refleks, der er udløst af, at verden er i hastig forandring, og at magtcentret allerede er flyttet til Asien, idet Kina har påtaget sig lederskabsrollen i denne udvikling.

Så jeg synes, at den indlysende løsning på denne krise – og en

stor beskyldning er naturligvis også, at Kina splitter EU, opdeler EU. Der er faktisk allerede 13 EU-lande, som har underskrevet MoU'er med Kina, og Italien bliver det første G7 land. Det er derfor, at de er så rystende nervøse over det. Det er klart, da det er den tredjestørste økonomi på kontinentet. Jeg understregede kraftigt, at de ikke behøvede Kina til at opdele EU; Den Europæiske Union er opdelt helt af sig selv. Se på splittelsen mellem nord og syd på grund af EU-Kommissions brutale nedskæringspolitik, som helt forarmede Grækenland, Italien, Spanien og Portugal. Der er en åbenlys kløft på dette punkt og en anden omkring problemet med immigration, som Øst- og Vesteuropa er helt uenige om. Faktisk har Kina mange gange argumentet for – og jeg er helt enig – at et samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet faktisk er måden, hvorpå Europa kan forenes, forudsat at f.eks. Frankrig og Tyskland ville anerkende, at det også er ensbetydende med en enorm forretningsmulighed for dem at deltage.

Hvis alle disse europæiske lande kort sagt ville sige, at det er i vores bedste interesse at samarbejde, ikke kun i multilaterale handels- og investeringsaftaler på det eurasiske kontinent, men især om at udvikle Afrika sammen, som er den eneste menneskelige måde at håndtere flygtningekrisen på – det kunne føre til en meget god udvikling. Men EU vil holde et topmøde om dette emne den 21. marts, og man har allerede udarbejdet en 10-punkts handlingsplan; det er klart en indsats for at imødegå denne indflydelse fra Kina. Så vil man holde et topmøde mellem EU og Kina i begyndelsen af april, og det er meget klart, at EU-Kommissionen er på en helt anden kurs end Italien. Men lad os nu se. Jeg tror, at Xi Jinpings besøg vil lykkes, og det på ny vil vise enhver, hvordan et samarbejde er i alles bedste interesse...

Se mere i videoen ovenover.

Geopolitikerne fyrer løs på Italien i anledning af Kina; Målet er LaRouches eftermæle.

Den 17. marts (EIRNS) – Betydningen af fremskridtet for Kinas Bælte- og Vejinitiativ og Lyndon LaRouches 'fire økonomiske love' i G7-medlelandet Italien, fremgår af den ildstorm det fortsat trækker fra geopolitiske kredse, ikke kun i Europa og Washington, men også i Asien. Igen den 14. marts valgte sådanne kilder som *'The Diplomat'* (hvis motto er: 'Kend Stillehavs-Asien') at udpege Italiens departementschef i det økonomiske udviklingsministerium, Michele Geraci, for angreb, i et forgæves forsøg på at splitte Italiens regering.

The Diplomat siger, at dens primære ekspertise er "geopolitiske tendenser i hele Stillehavs-Asien." Geopolitikken, som den er opfundet af det Britiske Imperiums "ledende tænkere", har altid betydet kunsten at holde andre magter og potentielle økonomiske magter i struben på hinanden. Magasinets artikel den 14. marts: "Italiens risikable Kina-hazard" blev så godt som gentaget ordret to dage senere i Hongkongs 'South China Morning Post' og hævdede, at Geraci, kyndig og veldisponeret for Kina, leder en naiv italiensk regering på afveje; en regering, som ikke ser de forfærdelige farer ved store nationer, der samarbejder om økonomisk udvikling.

Magasinet begynder ved at lægge løgn på panisk løgn: "Forlydender om at Italien har besluttet at underskrive en aftale om officiel deltagelse i Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BRI), førte til en irettesættelse fra den amerikanske Trump-administration, hvilket igen førte til overfladesprækker

internt i Italiens populistiske koalitionsregering” .

“Som det første G7-land til at underskrive et aftalememorandum om BRI, vil Italiens deltagelse have stor symbolsk vægt for Kina. Men det ville næppe være nok til at legitimere BRI midt i et globalt tilbageslag imod initiativet, og Beijings egen kamp med en voksende gældsbyrde og en økonomi under opbremsning og med kvaler i forbindelse med en handelskrig med USA. I stedet advarer amerikanske diplomater korrekt om, at det vil skade Italiens eget omdømme.”

Italiens regering er *ikke* delt i forhold til dette skridt. At det er et skridt af historisk betydning, blev gjort klart af Helga Zepp-LaRouche på konferencen den 13. marts, “Italien på den Nye Silkevej”, som blev holdt af MoviSol-bevægelsen og Lombardiets regionale regering i Milano. Det åbner op for et “nyt paradigme” med gensidig økonomisk og kulturel fordel for større nationer, hvilket også vil gavne udviklingslandene, især i Afrika.

Geopolitikerne tager sigte således: “Kursændringen skal stort set tilskrives Michele Geraci, departementschef i Ministeriet for Økonomisk Udvikling. Geraci, der selv har tilbragt et årti i Kina, har i vid udstrækning sat Udenrigsministeriet på et sidespor ved at oprette sin egen ‘Kina taskforce’, og ved at tage fire rejser til Kina – alene i anden halvdel af 2018, herunder med økonomiminister Giovanni Tria og vicepremierminister Minister Luigi Di Maio.”

Endnu mere skræmmende for geopolitikerne er historien bag dette epokegørende træk, som det blev beskrevet af Liliana Gorini, formand for LaRouche-bevægelsen MoviSol i Italien, da hun talte til et LaRouchePAC-møde i New York den 16. marts (“Win-win samarbejde: Hvorfor verden må frifinde LaRouche”).

Politikken med ‘Verdenslandbroen’ bestående af store projekter med infrastruktur, offentliggjort og præsenteret internationalt af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut; et

'Nyt Bretton Woods' internationalt kreditsystem, samarbejde med, og kredit til udviklingslande, Glass/Steagall-bankopdeling: Alle disse ideer fra Lyndon LaRouche, og tilmed flere, er blevet diskuteret blandt Italiens politiske, religiøse og kulturelle ledere i årtier. Styrken af LaRouches prognoser, skriftlige værker, præsentationer og interventioner siden 1980'erne er bredt anerkendt og husket.

Og så var der virkningen af den bitre 'nedskærings-medicin', som blev uddelt til landet, og til mange andre i EU, af EU's geopolitiske elite centreret i London. Så snart Italien fik en regering, der ikke direkte var påtvunget af afpresning fra London, Bruxelles og Den Europæiske Centralbank, ville økonomisk forstandighed vinde frem.

Tilføj nu potentialet for en bro af ideer, imellem Italiens premierminister Giuseppe Conte, Kinas præsident Xi Jinping – som besøger Italien i denne uge – og præsident Donald Trump, som allerede nærer gensidig respekt og almindeligt venskab. Medlem af Europa-Parlamentet Marco Zanni, som af Italiens Lega-parti er betroet hvervet med udenlandske forbindelser i Europa-Parlamentet, talte til LaRouchePAC's ugentlige fredags-webcast den 15. marts og bemærkede, at denne mulighed nu er til stede.

NYHEDSORIENTERING MARTS 2019: Nekrolog, Lyndon LaRouche

(1922 – 2019)

Download (PDF, Unknown)

Mens neokonservative forsøger at inddæmme Trump, peger udvikling i Italien på vejen til det nye paradigme. Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. marts 2019

Den igangværende kamp mellem to paradigmer var i centrum i Italien i denne uge, da konferencen, der var sponsoreret af MoviSol og regionen Lombardiet i fællesskab, viste, at Bælte- og Vejinitiativet (BRI) har potentialet til at bryde Londons netværk af geopolitikers magt i Europa. Helga Zepp-LaRouches rapport til konferencen, hvor hun talte og fik tilslutning af Michele Geracci, undersekretær i det italienske ministerium for økonomisk udvikling og leder af regeringens 'taskforce Kina', fremhævede betydningen af Xi Jinpings kommende tur til Italien og underskrivelsen af et memorandum vedrørende Italiens deltagelse i BRI. Hvis Italien og femten andre EU-medlemslande kan deltage, og drage fælles fordel af BRI, hvad

så med Frankrig og Tyskland? Hvorfor er EU's bureaukrater og Londons neoliberale så trængte af denne udvikling?

Sæt dette potentiale i kontrast til hysteriet der kommer fra EU-bureaukrater, fra NATO-embedsmænd som Gen. Scaparroti, og fra den amerikanske udenrigsminister Pompeo, som er en del af et kontingent af neokonservative, der forsøger at tøjle Trump. Helga præsenterer et klart billede af hvordan de neokonservative manøvrerer med sigte på at sabotere handelsforhandlingerne med Kina, den atomare afvæbning af Nordkorea samt presser på for regimeskifte i Venezuela for at tvinge Trump til at lægge afstand til sine kampagneløfter.

Hun appellerede til seerne om at bruge mobiliseringen for en frifindelse af Lyndon LaRouche som et middel til at vælte krigsfraktionen, som fortsætter sine bestræbelser på at ødelægge potentialet i Trumps præsidentskab.

Zepp-LaRouche I Milano: 'Hvad Italien gør lige nu er af den største historiske betydning'

Den 14. marts (EIRNS) – Idet hun talte ved en konference i Milano i går om "Italien og den nye silkevej", fremlagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, et strategisk perspektiv for en hurtig forening af det nuværende smuldrende Europa omkring dets deltagelse i udviklingen af det eurasiske kontinent og det store Bælte- og Vejinitiativ, et

skridt, som hun antydede kunne blive den udslagsgivende faktor til at flytte verden væk fra den truende fare for udryddelse med kernevåben.

Potentialet for dette skifte "vokser hurtigere, end man tror", fortalte hun seminaret." Min prognose [er, at] perspektivet for at forene Europa – ikke nødvendigvis under EU-bureaukratiet, men som i de Gaulles opfattelse mere som et "Fædrelandenes Europa", der forener sig med Kina, med Rusland, med Bælte- og Vejinitiativet, den Eurasiske Økonomiske Union og de europæiske lande, for fuldt ud at samarbejde i dette nye paradigme – at dette perspektiv absolut er til stede."

"Det er også den eneste måde, hvorpå Europa kan påvirke den strategiske situation," tilføjede Zepp-LaRouche. Hun uddybede:

"Fordi hvis man havde et forenet 'Fædrelandenes Europa', der samarbejder med Bælte- og Vejinitiativet, herunder Tyskland og Frankrig, ville det være den bedste måde at få USA til også at opgive sin modstand – hvilket, som jeg sagde, ikke er præsident Donald Trump selv, men disse andre kræfter – og få USA til at deltage i det nye paradigme. Og jeg tror, at det er det eneste håb vi har for at undgå en katastrofe, hvor vi vil ende med Tredje Verdenskrig med atomvåben, hvilket betyder udslettelsen af civilisationen.

"Så i den forstand er det, som Italien gør lige nu, af den største historiske betydning; fordi Italien, med hvad Italien gør, med dets aftale-memorandum [for Bæltet og Vejen], men også dets 'joint ventures' med Kina i Afrika, kan blive rollemodellen for alle de andre europæiske lande."

Det Britiske Imperium og dets neo-konservative håndlangere vil blive drevet til vanvid, både af hvad Zepp-LaRouche foreslår, og af hvor og hvornår hun foreslog det. Hun er jo, når alt kommer til alt, en tysk politisk leder, samt lederen af det Internationale Schiller Institut, og ved hvad hun taler om, når det gælder Tyskland.

Dette initiativ kommer netop som Hendes Majestæts regering i Storbritannien – med premierministerens mislykkede Brexit-afstemninger i Parlamentet – har demonstreret for hele verden, at det er dysfunktionelt og ved at falde fra hinanden.

Mens de fumler rundt derhjemme, dukker Helga Zepp-LaRouche – hvis nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, det britiske monarki stadig hader og frygter som dets førende modstander gennem det sidste halve århundrede – dernæst op i Italien og taler ved en konference, som den LaRouche-associerede organisation MoviSol i Italien har været med til at sponsorere sammen med den lovgivende myndighed i Lombardiet. Desuden var den første taler ved konferencen den italienske undersekretær for 'Ministeriet for Økonomisk Udvikling' og medformand for regeringens 'Task Force China', Michele Geraci, på hvem Londons presseimperium netop har fokuseret deres skældsord, som den angivelige arkitekt bag Italiens tiltrædelse til 'Bæltet og Vejen'.

Og dette finder sted en uge før den kinesiske præsident Xi Jinping besøger Italien fra 22.-24. Marts, hvor han forventes at underskrive et aftale-memorandum om Italiens deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet.

London og de vilde neo-konservative i Washington, D.C. har truet den italienske regering med ruin og udelukkelse fra "deres klub", hvis det skulle fortsætte dette MoU (Memorandum of Understanding), men Italien har hidtil holdt fast på sit – en holdning, som vil opildne resten af Europa også.

De sydlige og østlige nationer i Europa holder fast i at se det nye paradigme, der dukker op i Asien, som deres store håb; grækerne påpeger, at EU og de vestlige finansinstitutter, der raser imod de europæiske forbindelser med Kina, ikke selv tilbyder nogen investeringer; Portugal inviterer et medlem af det 'rådgivende udvalg for Kinas statsråd til bekæmpelse af fattigdom' til at holde fire konferencer på tre dage i denne uge i Portugal, om hvordan Kina eliminerer fattigdom.

Nu banker Bæltet og Vejen på dørene til Frankrig og Tyskland.

Nye USA-raketter i Europa truer verdensfreden.

Af Alexander Hartmann

Medens den amerikanske præsident Trump er besluttet på at trække de amerikanske tropper tilbage fra Syrien og Afghanistan og arbejder hen mod et helt nyt, produktivt forhold til Kina og mod nye fredelige forhold på den koreanske halvø, så bliver Russiagate-kupmagerne stadig mere paniske. På samme tid, hvor Trump mødtes med Nordkoreas statsoverhoved Kim Jong-un i Hanoi, opførte de et kæmpedrama i Repræsentanternes Hus, hvor Trumps tidligere sagfører Michael Cohen spillede hovedrollen.

Trump udtalte sig den 26. februar over for Fox News angående det skuespil, som demokraterne har iscenesat i det nationale fjernsyn: "Hvem ønsker ikke fred på Den koreanske Halvø? Det er forrykt. Men de viser, at de virkelig hader Trump mere, end de elsker Amerika... De ønsker kun, at Trump går ned, selv om det også skulle indebære, at Amerika går under."

Rent faktisk så indebærer dette (at Trumps bestræbelser mislykkes) ikke blot at Amerika går ned, men at hele verden glider ind i geopolitiske konflikter, der meget let kan udvikle sig til en verdensomspændende krig. For den transatlantiske krigsfraktion er fuldstændigt indstillet på at ødelægge Trumps diplomati.

En mulig eksplosiv flanke, som de har udvalgt, er Venezuela, hvor De Nykonservative fremskynder deres regimeskiftsforsøg og den selvudnævnte præsident Guaidó allerede kræver åbenlyst, at den siddende regering styrtes af et udefra kommende militært indgreb.

Først og fremmest er der faren for en global magtprøve mellem NATO og Rusland, hvad der er forstærket af USA's udtræden af IMF-aftalen og kommer til udtryk i præsident Putins realistiske udtalelser på Den russiske Forbundsforsamling den 20. februar. Putin kom i den væsentligste del af sin tale ind på, hvordan levestandarden kan forbedres for det russiske folk og almenvellet beskyttes, men advarede udtrykkeligt mod illusioner om, at Rusland ikke skulle være i stand til at beskytte sig selv militært.

Helga Zepp-LaRouche udsurgtes herom på den engelsksprogede udgave af Sputnik International, og hendes bemærkninger udkom den 21. februar under overskriften "Tysk politiker: Europa underskriver en "selvmordspagt", når nye amerikanske raketter udstationeres". Hun citeres her for:

"Trods præsident Trumps hensigt om at forbedre forholdet mellem USA og Rusland, indbefattet muligheden af at erstatte IMF-aftalen med en ny pagt, er Putin nødt til at tage hensyn til de nykonservative i Trumps regering og til den britiske udenrigsminister Gavin Williamson, der truer med 'hård magtanvendelse' og hævder, at grænserne mellem fred og krig udviskes." Williamson erklærede den 11. februar, at Storbritannien måtte være rede til at gøre brug af 'hård magtanvendelse' over for Ruslands og Kinas voksende aggression.

Hvis Europa tager imod USA's udstationering af ballistiske raketter med middellang og kort rækkevidde, understreger Zepp-LaRouche, så svarer dette til en selvmordspagt, eftersom Rusland har gjort det klart, at det vil bekæmpe sådanne mulige trusler. Europas grundliggende egeninteresse består i at få

ophævet sanktioneerne mod Rusland og genoprette gode forbindelser til Moskva, idet man forbinder sig med Bælte og Vej-Initiativet og Den eurasiske økonomiske Union og får skabt en sammenhængende økonomisk zone fra Atlanten til Stillehavet. Derved vil der opstå en "ny sikkerhedsarkitektur", som Europa så skal opbygge sit samarbejde med De forenede Stater ud fra.

Også Edward Lozansky, rektoren for The American University i Moskva, advarede den 26. februar i Washington Times om, at verden "vandrer i søvne" ind i en verdensomspændende atomkrig, og at denne proces må stoppes. Han skriver: "En god begyndelse kunne være et tresidet topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra USA, Rusland og Kina – eller endnu bedre, et firpartsmøde, der også medtager Indien -, for at arbejde hen mod et nyt mønster for konstruktivt internationalt samarbejde. Det hele afhænger af Mr. Trump, for de andre trojkamedlemmer har allerede mødtes og vil afgjort tage imod hans indbydelse. Et sådant skridt fra Mr. Trumps side kunne ikke blot afværge den søvngængeragtige vandring hen mod atomkrigen, men ville bidrage til at sikre hans valgsejr i 2020, idet han erindrer os om, hvorfor han overhovedet blev valgt.

Netop et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, Indien og USA havde Lyndon LaRouche længe søgt at fremme, ikke blot for at stoppe Storbritanniens geopolitiske krigsførelse, men også for at skabe en vidtstrakt konstellation af kræfter, som andre nationer med god vilje kunne tilslutte sig, og som kunne indkalde til en ny Bretton-Woods-konference. Kun et sådant forum kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem med en kreditstruktur, der kan finansiere Den nye Silkevejs globale udvikling. Uden en sådan ny finansorden i stil med Den nye Silkevej er faren for en verdensomspændende krig, der udgår fra det gamle, døende system, praktisk talt uundgåelig.

DEN NYE SILKEVEJ SKRIDER FREMAD

Trods de nykonservatives sabotageforsøg fortsætter Bælte og

Vej-Initiativet videre fremad. Stadig flere nationer ønsker at tage del i dette opbygningsprogram eller at udvide deres deltagelse. Her er nogle eksempler:

Myanmar: Statsminister Aung San Suu Kyi ledede sin regerings første møde i det udvalg, der skulle virkeliggøre de sidste september underskrevne aftaler mellem Kina og Myanmar om en økonomisk korridor mellem Kina og Myanmar. Det skal som en del af Bælte og Vej-Initiativet strække sig fra Kunming, hovedstaden i den kinesiske provins Yunnan, gennem begge lande til Myanmars vigtigste økonomiske centre. Derpå diskuterede begge lande, hvilke projekter der skal have fortrinsret langs denne rute. Aung San Sun Kyi erklærede under mødet, at regeringen måtte "sikre sig, at de udvalgte projekter stemte overens med de nationale planer, retningslinjer og indenrigspolitiske forhold." Men hun understregede også, at Myanmar "er et land, der har en strategisk beliggenhed i Bælte og Vej-Initiativet. Myanmar må tage del i dette initiativ." Det 25 mand store udvalg, som består af ministre, lederne af de pågældende distrikter og andre embedsmænd, vil her i april deltage i det andet Bælte og Vej-forum for internationalt samarbejde i Peking, meddelte Irrawaddy-mediegruppen.

Malaysia: Statsminister Mahathir Mohamed har meddelt, at han i april vil anføre sit lands delegation til Bælte og Vej-forummet i Peking. Også den malaysiske finansminister Lim Guan Eng understregede under den kinesiske nytårsmiddag i Malaysia-Kina Business Council, at "de gode forbindelser mellem Malaysia og Kina bør fortsættes og styrkes" og tilføjede, at Malaysia fortsat ville understøtte Bælte og Vej-Initiativet.

Ny Zealand: Statsminister Jacinda Ardern udtalte, at ministeren for økonomisk udvikling, David Parker, vil deltage som leder af en handelsmission til Bælte og Vej-Initiativet i april. Ardern sagde, at man førte samtaler med Kina om fælles infrastrukturprojekter. Med den afgørelse sætter regeringen sig ud over den tidligere kritik af Bælte og Vej-Initiativet, som blandt andre udenrigsminister Winston Peters har ytret.

Libanon: Der blev talt om Libanons rolle i Bælte og Vej-Initiativet, da den kinesiske ambassadør i Libanon, Wang Kejian mødtes med statsminister Saad Hariri den 18. februar. Hariri har netop dannet sin nye regering, efter at parlamentets tydelige flertal havde udtrykt sin tillid til projektet. Kina vil være rede til at arbejde sammen med Libanon for at styrke den gensidige politiske tillid og koordinere politikken inden for Bælte og Vej-Initiativet rammer, citerede Xinhua ambassadør Wang for. Hariri takkede Kina for dets understøttelse af Libanon på det politiske, økonomiske og humanitære plan og sagde, at han glædede sig til "yderligere fremskridt i vort samarbejde med Kina på mange planer."

Iran: Der blev også talt om Irans rolle inden for Bælte og Vej-Initiativet under en omfattende diskussion af landets vanskelige situation, da den iranske udenrigsminister Jawad Sarif mødtes med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i Peking. "Initiativet er af stor betydning både for Iran og for Kina", erklærede Sarif ifølge Xinhua. I følge det tyrkiske pressebureau Anadolu erklærede Wang, at Peking påskønner Irans rolle i de regionale forhold og imødeser med forventning en øget udvidelse af denne rolle. Iran og Kina vil kunne beholde deres strategiske styrke i en region og en verden med dybtgående ændringer, hvis de forstår, at både Kina og Iran er lande med årtusindegamle kulturer og traditioner.

Det er på tide, at Tyskland og Europa opsiger deres "selvmordspagt" med det nykonservative krigsparti, forlader den hidtidige konfrontationsholdning over for Rusland og Kina og forbinder sig med Silkevejs-initiativet. Et væsentligt skridt i denne retning vil være at offentliggøre den virkelige baggrund for Russiagate-kampagnen mod præsident Trump og fremlægge den for den brede befolkning. Da dette næppe kan forventes fra de "gængse mediers" side, må borgerne selv lægge hånd på sagen. Hjælp selv med!

Hvorfor Vesten er ved at tabe i konkurrencen med Kina

Af Alexander Hartmann, den 10. marts 2019

Under den afsluttende diskussion på Schillerinstituttets seminar i Berlin den 27. februar fremhævede Helga Zepp-LaRouche Vestens kulturelle forfald og Kinas helt modsatrettede kulturpolitik som én af hovedårsagerne til Kinas overlegenhed over for Vesten i den meget diskuterede konkurrence mellem de to systemer.

Anledningen til hendes redegørelse var det spørgsmål, om Vesten rent faktisk indtager en konfrontatorisk holdning over for Kina, eller om det ikke snarere er Kina, der konfronterer Vesten. I sit svar beskrev hun først udviklingen inden for de sidste år. Kina har siden Deng Xiaopings tid fulgt reglen om at "holde bolden flad og ikke fremhæve sin egen rolle, men først og fremmest tage sig af sin egen udvikling." Men det har ændret sig, først og fremmest med Xi Jinping. "Xi Jinping har sagt, at vi må ændre vor rolle som verdensmagt til gavn for hele menneskeheden." Så har Kina også sat sit program "Made in China 2025" meget stærkt i forgrunden om at "blive globalt førende på verdensmarkedet inden for ti nøgleteknologier – computere, robotter, kunstig intelligens, el-biler og forskellige andre områder".

Selv om det nye silkevejsinitiativ er det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, så har Vesten i hele fire år næsten intet fortalt om Den nye Silkevej. "Fire års tavshed, så har man endelig bemærket noget: Lige et

øjeblik! Det går for hurtigt, det der; og alle de lande, der tilslutter sig!" Og så begyndte Vestens angreb. "Det var virkeligt internationalt koordineret, pludseligt kom disse angreb fra CSIS 1) og fra europæiske tænketanke."

Det har udløst visse diskussioner i Kina, om det har været klogt at fremhæve 2025-programmets rolle så kraftigt og derved provokere og udsætte sig for alle disse angreb. "Så vidt jeg ved, har Kina trukket det en smule tilbage. Men på den anden side: kendsgerningerne taler for sig selv. Med landingen på Månens bagside er Kina i færd med at Kina overtaget føringen inden for udforskningen af Verdensrummet. Og her er der ikke længere nogle, der kan sige, at "Kina har stjålet teknologien i Vesten", for her er Kina blevet den førende. Og det samme gælder for kernefusion: reaktoren EAST-projektet, har opnået den højeste temperatur over det længste tidsrum."

Hun tilbageviste forsøgene på at "sværte Kina til" som for eksempel med påstanden om, at Kina forsøger at lokke alle de lande, det samarbejder med, i en gældsfælde. "Det stemmer ikke! I Afrika er der for eksempel mange lande, der har modtaget foræringer, altså ikke blot kreditter, men hvor Kina simpelthen har finansieret tingene, for eksempel i Ætiopien og andre lande." Naturligvis har Kina indflydelse. "Men det er min dybeste overbevisning, at Kina mener alt det, det siger, altså at der ikke er nogle hemmelige bagtanker, men at det er den konfucianske tankegang, der påvirker politikken. En harmonisk udvikling af alle stater, retten til at bibeholde sit eget system, ikke-indblanding, alt det er principper, som Kina følger."

FORLADT DE BEDSTE TRADITIONER

Først og fremmest er Vesten konfronteret med, at vi har vendt os fra vore egne bedste traditioner, tænk på (Friedrich) List, på Humboldt, Schiller, vor klassiske periode, hvor vore humanistiske tænkere spillede en større rolle; disse værdier har vi forladt. Og vi har erstattet dem med liberale eller

neoliberale værdier – alt er tilladt, der er ingen faste principper mere. Næsten hver dag opstår der et nyt "køn", der er mænd og kvinder og indimellem er der efterhånden utallige underafdelinger. Det er muligt, men hvorfor fremhæver man det så voldsomt? Ungdomskulturen har jeg allerede været inde på."

Kina har i modsætning hertil forbudt hip-hop-musik med det argument, at "hip-hop har et degenereret kvindesyn, at det forkynder voldsanvendelse, at det promoverer ting, der er skadelige for ånden." Det samme gør sig gældende for banale underholdningsudsendelser som for eksempel de quiz-shows, der er så udbredte i Vesten.

Over for denne underholdningskultur i Vesten fremhævede hun Friedrich Schillers idé om den æstetiske opdragelse. Den æstetiske opdragelse skal forædle mennesket. "Schiller spørger: 'Hvor skal forandringen komme fra, når staten er korrump og masserne svækkede?' Dette gælder jo også i høj grad for os. Man kan ikke vente, at forandringen skal komme fra staten, og heller ikke fra masserne, for de er sløve, degenererede, slappe. Det er jo egentligt et spejlbillede af vort eget nuværende samfund, med andre ydre omstændigheder, men grundliggende det samme."

Schiller kommer så med det svar, at forandringen kun kan komme fra den store klassiske kunst, fordi den forædler mennesket. "Skønheden henvender sig ikke kun til fornuften, men også til sanserne. For skønheden taler til sanserne; men da skønheden hos Schiller er et fornuftbegreb, løfter den mennesket op på et højere plan gennem leg. Og Schiller siger, sådan som Cai Yunpei 2) i øvrigt også gør det, at det kommer an på at forædle mennesket i dets fritid."

Når mennesket arbejder og er nødt til at tjene til livets opretholdelse, har det ikke tid til overs, for så er det beskæftiget med nødvendige ting og har ikke tid til at give sig af med skønne ting. "Men hvis det i fritiden – i stedet for at spille den og ødsle den bort – giver sig af med skønne

kunstværker såsom musik, maleri og digtning og fordyber sig i dem, så føler det sig ædelt i samme øjeblik og forbedres så at sige af skønheden.”

Schiller har forsvaret denne idé om, at menneskets forædling finder sted gennem den æstetiske opdragelse ”og det er netop også en grundlæggende tanke i Kina”. Xi Jinping har fremhævet vigtigheden af den æstetiske opdragelse ”for alle samfundets lag, og jeg tror, at det er dette, der mangler her i Vesten. Her er der ingen, der taler om, at menneskene skal forbedre sig, tværtimod, alt er tilladt, og medierne beretter kun om de dåbeligste begivenheder, de største perversionser og de voldeligste hændelser.”

I Fjernsynet er der ingen rigtige film længere, men kun ”krimier, og krimierne er alle fyldt med meningsløs vold, med perversionser og pornografi. Der er en undersøgelse, der viser, at børn allerede fra seks- syvårsalderen er i stand til at finde frem til alt pornografisk indhold på internettet og det i den mest kvalmende form. Det har en uhyggeligt uheldig indvirkning på udviklingen af intelligensen, fordi det forrår mennesket ... Samfundet her i Vesten gør ikke noget for at forhindre det.”

FØLGERNE AF DET KULTURELLE FORFALD

Hun kom derefter ind på følgerne af dette kulturelle forfald. Industrien beklager sig over, at 25 % af alle de 15-årige er uegnede til at bestride et arbejde, ”fordi de er umotiverede, fordi de ikke gider noget, fordi de er på stoffer eller af andre grunde. Amerika har som industrination nu haft to år med faldende levealder. Tænk lige over det engang! Hvis der er nogen målestok for et samfunds økonomiske succes, så er det gennemsnitslevealderen.” Og den er faldende i Amerika ”på grund af alkohol og stofmisbrug; man har en opiat-plage af receptpligtige medikamenter, der har gjort folk afhængige. Og så går de ud på gaden, fordi opiatet eller medikamenterne er billigere der. Altså med andre ord: Vi har et kæmpeproblem her

i Vesten.”

Hun kom så ind på et nyligt fremsat program fra BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie) om konkurrencen mellem Kinas og Vestens systemer. ”Det er min overbevisning, at hvis vi ikke ændrer os her i Vesten, så behøver vi overhovedet ikke at hidse os op over Kina. For Kina vil udvikle sig videre, og Vesten vil frembringe den ene generation efter den anden, der er fuldstændigt ødelagt og fordærvet. Vesten er en døende civilisation.”

De, der ikke kan se det, lever åbenbart ”i en puppe... Når de nu og da har noget med børn og unge at gøre, så bliver de skræmte! De er aggressive, selv pigerne. Ja, unge piger er det virkeligt – hvis De ser, hvordan de unge omgås indbyrdes ved stranden om sommeren, så kan man kun sige: Det løber mig koldt ned ad ryggen! Og jeg mener virkeligt, at Vesten absolut må slå ind på et andet spor.”

Hun mindede derefter om, at Tyskland tidligere havde et helt andet uddannelsessystem. ”Jeg var så heldig stadig at have haft adskillige lærere, der repræsenterede Humboldts tanker, tysklærere, men også andre. Og det var en helt anden fremgangsmåde. Den moralske opdragelse stod i centrum.” Men så kom OECD’s uddannelsesreform i 1970, der smed Humboldt og ”de sidste 2500 års dannelse” ud af pensummet, ”altså Platon, Homer, Schiller, alt det forsvandt, og i stedet for det kom der praktiske ting – hvordan analyserer man annoncer i medierne og andet af den slags”.

Kina gør derimod meget for at genoprette sin 5000 år gamle kultur. ”De nævnte Dunhuang. Jeg har været så heldig at have været i Dunhuang og har set grotterne. Alt dette bliver ikke blot restaureret, men også fotograferet elektronisk, så at flest mulige mennesker kan studere dem. Alle andre kulturskatte restaureres med kærlig hånd og gøres tilgængelige for befolkningen. Og i grunden kan man sige, at Kina egentlig gør alt for at bringe sin befolkning ind på et godt spor.”

Hun sagde til sidst: "Jeg tror virkeligt, at Vesten er nødt til at vende tilbage til sin egen højkultur, til den italienske renæssance i Italien, til den tyske klassik i Tyskland, til École Polytechnique i Frankrig. Enhver nation bør virkeligt forbinde sig med højdepunkterne i sin egen historie, og det må vi så bruge til at udvikle os videre ud fra. Og der bør finde en udveksling sted mellem alle kulturer, så at vi kan lære af hinanden og bringe os alle videre.

Enten gør vi sådan, eller også bliver Vesten trængt ud på historiens overdrev.

1.CSIS: Amerikansk udenrigspolitisk tænketank.

2.Den store kinesiske pædagog Cai Yuanpei (1868-1940) var undervisningsminister under Sun Yatsen i Kinas provisoriske republik.

EU lækker indhold af Italien-Kina-memorandum i forsøg på sabotage

Den 9. marts (EIRNS) – Talerør for EU-systemet, 'EURACTIV', har lækket det angivelige indhold af udkastet til memorandum, der skal underskrives af Italien og Kina under Xi Jinpings kommende besøg i Rom den 22. marts, med den hensigt at sabotere det. Ifølge Euractiv planlægger Kina at samarbejde

med Italien om udvikling af "veje, jernbaner, broer, civil luftfart, havne, energi og telekommunikation", som en del af Beijings Bælte- og Vejinitiativ. Dokumentet siger også, at Kina søger at samarbejde med EU's investeringsplaner "ved at støtte synergien mellem Bælte- og Vejinitiativet og prioriteter udpeget i investeringsplanen."

Notatet, som oprindeligt blev udarbejdet i september, siger, at Kina og Italien "vil fremme synergien og styrke kommunikation og koordinering " samt "forbedre politisk dialog" om "tekniske og lovgivningsmæssige standarder."

"En kilde afslørede sent torsdag aften [d.7. marts], at teksten, som EURACTIV i øjeblikket er i besiddelse af, vedrører forslag fremsat af den kinesiske stat. Og at den endnu ikke har ændringer, der er foretaget af den italienske regering.

"Det lækede memorandum sætter rammerne for mindre specifikke samarbejdsaftaler og kommercielle aftaler, herunder nye investeringer af kinesiske virksomheder i havnen i Trieste..

"EURACTIV er informeret om, at der blandt de øvrige aftalesigneringer, der er planlagt til Xis besøg, er en der vil fremme samarbejdet mellem de to nationale el-operatører, 'State Grid Corporation' i Kina og Italiens 'Terna'. Førstnævnte ejer for øjeblikket 35% af aktierne i 'CDP Reti', et selskab der kontrollerer 29,8% af Terna.

"Flere kontroversielle handelsaftaler og joint ventures kunne etableres, også mellem kinesiske virksomheder og den førende italienske forsvarsvirksomhed Leonardo.

"Derudover er et andet forslag til 'memorandum of understanding' vedrørende e-handel udarbejdet af Handelsministeriet for Folkerepublikken Kina (MOFCOM) under granskning af Italiens forhandlere.

"Mere generelt afslører dette memorandum, at der kunne indgås

aftaler om yderligere tilpasninger inden for transportsektoren, med en forståelse for at "begge parter deler en fælles vision om forbedring af tilgængelig, sikker, omfattende og bæredygtig transport.

"EURACTIV forstår, at alle ovenstående planer er initiativer foreslået af Kina."

Italien slutter sig til Kina i marchen mod det 'nye paradigme'

– geopolitikerne flipper ud.

Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 7. marts 2019

Helga Zepp-LaRouche hilste det entusiastisk velkommen: Italiens beslutning om at underskrive en hensigtserklæring (MOU, Memoranda Of Understanding) med Kina om at deltage i Bælte- og Vejinitiativet (BVI), da dette viser, at City of Londons geopolitiske netværk har mistet deres evne til at diktere politikken i Europa. Den italienske beslutning vil fremskyndes af Xi Jinpings kommende besøg i Italien. Og mens forfatterne af falske nyheder hos Financial Times og andre

medier ser dette som en trussel og citerer ledende neokonservative, der autoritativt kræver at dette stoppes, er der tolv andre EU-medlemmer, som har underskrevet aftaler med Kina, og dermed sluttet sig til mere end 150 andre nationer. Den unipolære verdens dage er overstået!

Det er stadig en farlig verden, som det fremgår af skvalderen fra den amerikanske øverstbefalende for NATO i Europa, Gen. Scaparrotti, der advarede Senatet om, at der skal gøres mere for at imødegå "russisk aggression". De samme netværk, der presser på med strategiske provokationer mod Rusland og Kina, er blevet mere åbne omkring, hvordan de har til hensigt at bruge den "Grønne New Deal" til dramatisk at reducere befolkningen, og de optrapper deres planer om at vælte Donald Trump, da hans strategiske orientering er en hindring for disse planer.

Geopolitikerne og deres unipolære verdensbillede må og skal afgørende besejres. Dette kan mest effektivt gennemføres ved at bringe USA ind i det nye paradigme gennem en afvisning af geopolitik. En stor flanke, der kan fremskynde denne proces, er Lyndon LaRouche, som har været den førende modstander af de britiske imperialistiske kræfter i det sidste halve århundrede. Vores opgave er at opfylde LaRouches mission om at besejre dette imperium, og bringe USA ind i fællesskabet for en fælles fremtid.

**POLITISK ORIENTERING den 7.
marts 2019:**

Vil det defekte vestlige paradigme tvinge os til fortsat selvdestruktion og ødelæggelse af verden? Se også 2. del: diskussion

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: diskussion

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/vil-det-defekte-vestlige-paradigme-tvinge-os-til-fortsat-selvdestruktion-og-odelaeggelse-af-verden

Trump opbygger fred og samarbejde mellem stormagter, men bliver draget imod krig: LaRouches visdom er nødvendig

Den 25. februar (EIRNS) – I løbet af de sidste 72 timer har præsident Donald Trump udtalt sig optimistisk i alle retninger om udsigterne til et samarbejdsvilligt og produktivt forhold mellem USA og Kina, samt fred og udvikling på den koreanske halvø, og har været på udkig efter en chance for at trække forholdet til Rusland tilbage fra afgrundens rand. I løbet af

den kommende måneds topmøder og en potentiel handelsøkonomisk aftale mellem USA og Kina, har han håb om at opnå fred og samarbejde mellem de store magter, hvilket hans fire forgængere ikke kunne eller ikke ønskede at opnå. Potentialer er der, selv for de fire stormagter (herunder Indien), for at begynde at gøre noget ved den nuværende internationale økonomiske nedgang – et nyt kreditsystem til bygning af store projekter på Kinas Bælte og Vej.

Men samtidig spøger der i Det Hvide Hus genfærdet af en isoleret John F. Kennedy, der af kabinetsmedlemmer, militær/CIA-ledere og kongresmedlemmer bliver trukket ind i den katastrofale invasion i Svinebugten på Cuba i 1961. Blot et år senere krævede de samme høge en fuldstændig amerikansk militærinvasion af Cuba for at ødelægge de russiske missiler, der var anbragt der. Med større visdom, mod og held, fandt JFK lige netop en måde at undgå at blive trukket ind i Tredje Verdenskrig.

Nu står præsident Trump over for at demokrater i Repræsentanternes Hus uhyrligt holder en høring for at angribe, og ufatteligt, at beskyldte ham for forræderi og korrupsion på dagen for hans topmøde i Hanoi med Kim Jong-un i Nordkorea. Han står over for sin regering, Kongres- og militærledere – for ikke at nævne de løgnagtige typer som Dan Coats, direktør for den nationale efterretningstjeneste, der åbenlyst modsætter sig hans politik for Kina, hans tro på udsigten til fred i Korea, hans ordre om at bringe tropper hjem fra Syrien og Afghanistan. Og hans udenrigsminister, vicepræsident, nationale sikkerhedsrådgiver og republikanere i Kongressen er ude efter at skabe oprør mod sydamerikanske regeringer og bakke dem op med USA's "magt" – en ny 'Svinebugt'-katastrofe" i flere nationer på én gang!

Og på grund af den voksende effekt af George W. Bushs og Barack Obamas politik på området for ABM-systemer, diskuterer Ruslands præsident Putin nu offentligt muligheden for en ny cubansk missilkriser, og nye missiler, som Rusland tager frem,

der har 5 minutters flyvetid til målet, og som ikke har sin lige i andre lande.

Det amerikanske folk 'vælger rasende side', alt i mens de ikke foretager nogen reelle handlinger. Hvis nationen skal overleve, må der være en massebevægelse for fred og for national og international økonomisk udvikling.

Det betyder én mands ideer, Lyndon LaRouches "fire love" for økonomisk fremskridt. Han blev angrebet, retsforfulgt, mørkelagt i årtier for at forudse og skabe potentialet for en Ny Silkevej med moderne infrastruktur – der nu er ved at blive virkelighed – et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, gennembrud for fusionsenergi, internationalt samarbejde om udvikling af Månen og Solsystemet.

LaRouche bekæmpede den vanvittige miljøbevægelse – det vil sige den britiske kongefamilies racehygiejniske "grønne" bevægelse. Han tog seriøst, at udvikling var vejen til varig fred, som præsident Trump nu søger det.

"Retfærdighed for LaRouche" er en måde at navngive den massebevægelse som Amerika nu har brug for. Uden det er præsidentskabet, økonomien og nationen truet af ødelæggelse.

Schiller Instituttets Konference på Præsidentens Dag – panel I, II & III

Schiller Instituttet afholdt den første amerikanske nationale konference i mere end femten år i weekenden på Præsidentens Dag, hvilket var en enorm succes i henseende til kvaliteten af

præsentationerne og deltagelsen af tilhængere fra hele verden der deltog på konferencen. Konferencen, der nu præsenteres i sin helhed nedenfor, giver et sandfærdigt og optimistisk syn på mulighederne for menneskeheden som helhed for at overvinde den krise, som verden står overfor, mens det tidligere regerende, nu døende Britiske Imperium, kæmper for sin overlevelse mod den nye verdensorden, som tager fat i visionen fra Lyndon og Helga Zepp-LaRouche.

Panel I

Lyndon

LaRouche taler:

Et talent, der blev brugt godt

Jacques

Cheminade,

Præsident for Solidarité & Progrès: Lyndon LaRouches kommende verden

John

Gong,

Professor i økonomi ved 'University of International Business and

Economics', Beijing: Kinesiske investeringer og amerikansk infrastruktur under nye sino-amerikanske relationer

H.E.

Ambassadør Vassily A. Nebenzia,

Ambassadør and Permanent Repræsentant for den Russiske Føderation

ved de Forenede Nationer, præsenteret af **rådgiver**

Theodore Strzhizhovskiy,

den Russiske Føderations mission ved FN: Prospekter for øst-vest

samarbejde: Den Russiske Føderations Synspunkt (transkript)

William

Binney,

tidligere teknisk direktør, NSA

Jason

Ross,

Schiller Instituttet, medforfatter af "Udvidelse af den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika": Det presserende behov for et nyt paradigme i Afrika

Dennis

Small,

EIR's redaktør for Latinamerika: Retfærdighed i Verden – Hvorfor Donald Trump må rense Lyndon LaRouche nu

Panel II

Video

af 'Den æstetiske uddannelse af mennesket for skønheden af sindet og sjælen' – Panel II

Schiller

Instituttets kombinerede kor:

Benjamin

Lylloff, arrangement: "Mo Li Hua" ("Jasmin Blomst")

Benjamin

Lylloff, dirigent

H.T.

Burleigh,

arrangement: "Dyb flod" ("Deep River")

William

L. Dawson,

arr: "Hver gang ånden kommer over mig" ("Ev'ry Time I Feel the Spirit")

Diane Sare, dirigent

Megan

Beets,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam, "Kunstnerisk og moralsk

skønhed" ("Artistic and Moral Beauty")

Bruce

Director,

kasserer, Schiller Instituttet i USA:

"Om LaRouches begreb om

betydningen af kunst for videnskaben, og videnskab for kunsten"

Diane

Sare,

administrerende direktør for Schiller Instituttets kor i New York

City: "Kor princippet"

Johannes

Brahms:

"Dem dunkeln Schoß der Heil'gen Erde"

(tekst fra Schillers

"Sangen om Klokken" ("Song of the Bell")

Schiller

Instituttets kor

John Sigerson, dirigent

Johann

Sebastian Bach:

Brandenburg Concerto No. 5 in D-dur, BWV 1050

I. Allegro

Schiller

Instituttets Orkester

John Sigerson, dirigent

Solister: Gregor

Kitzis, violin; Laura Thompson, fløjte; My-Hoa Steger, klaver

Ludwig

van Beethoven:

Choral Fantasia, Op. 80

Schiller Instituttets Orkester, Kor, og

Solister

John Sigerson, dirigent

My-Hoa Steger, klaver

Spørgsmål

& svar session

Panel III

Kesha

Rogers,

LaRouchePAC Politiske Komité, tidligere kandidat for den amerikanske

Kongres – Rummets grænseområder: Opfyldelsen af menneskehedens skæbne som mennesket i universet

Thomas

Wysmuller,

Grundlæggende medlem af 'Det rette klima stof' ("The Right Climate Stuff"): Hvad NASA har gjort, og hvor NASA er på vej hen

Larry

Bell,

Grundlægger, Sasakawa Internationalt Center for Rumarkitektur, 'College of Engineering', Universitetet i Houston: Hvad der gør

mennesker enestående

Benjamin

Deniston,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam: LaRouches Strategiske

Forsvar af Jorden

Hal

BH Cooper, Jr. PhD PE: Infrastrukturelle

behov for jernbane-, energi- og vandsystemer til at fremme den fremtidige økonomiske udvikling af Afrika

**POLITISK ORIENTERING den 21.
februar 2019:**

**Lyndon LaRouche er død, men
hans ånd og ideer lever
videre**

**i det nye paradigme vi
skaber.**

Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

1. del:

2. del:

Lyd:

https://soundcloud.com/si_dk/20190221-191122a